

Stellen शैव.

शैवल und शैवाल s. शैवल und शैवाल.

शैवी f. zu शैव्य 1) gaṇa शाङ्करादि zu P. 4,1,73 (mit व geschr.)

शैव्य 1) adj. zu den Cibi in Beziehung stehend: राजन् König der Cibi Ait. Br. 8,23. m. ein Nachkomme Cibi's oder ein Fürst der Cibi P. 5,3,112. Schol. Praçnop. 1,1. 5,1. Bhag. 1,5. MBh. 1,3828. 3,15605. 7,2138. 12,937. 13,4420. Hariv. 6703. R. 2,64,41. Verz. d. Oxf. H. 264, a, 5. f. घ्रा (vgl. शैवी) MBh. 1,3797. 3,8832. 16859. Hariv. 1988. 9179. 9187. VP. 342. 421. Bhāg. P. 9,23,34. fgg. 10,71,43. — 2) m. N. pr. eines der vier Rosse Viṣṇu's Traik. 1,1,34. MBh. 2,35. 7,2312. Hariv. 7667. 9720. Bhāg. P. 10,53,5. 98,49. — 3) f. घ्रा a) patron. s. u. 1). — b) N. pr. eines Flusses MBh. 6,331 (VP. 183). — Häufig (aber nie in den Bomb. Ausgg.) शैव्य geschrieben.

शैव्य s. u. शैव्य 1).

शैरसि m. patron. von शिरस् gaṇa बाह्यादि zu P. 4,1,96.

शैरिन् (!) m. N. pr. eines Mannes Pravarābhj. in Verz. d. B. H. 58,27.

शैरीष und शैरीष (von शिरीष) 1) adj. gaṇa पलाशादि zu P. 4,3,141. vom Cīrisha kommend: फल Suçr. 1,134,12. die Farbe einer Cīrisha-Blüte habend Varāh. Bhṛ. S. 80,11. — 2) n. N. eines Sāman Ind. St. 3,240, a. मृत्वा° ebend.

शैरीषक und शैरीषक (wie eben) gaṇa श्रीकणादि und वाराकादि zu P. 4,2,80. als subst. (wohl n.) N. pr. einer Oertlichkeit MBh. 2,1188. Burnouf, Intr. 396 (शै°). — Vgl. पञ्च°.

शैरीषिक (wie eben) adj. gaṇa कुमुदादि zu P. 4,2,80.

शैरीषात् n. nom. abstr. von शैरीषात् gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5,1,124.

शैरीषेदिक (von शैरीषेद) adj. der da verdient, dass ihm der Kopf abgeschlagen wird, P. 5,1,65. H. 373.

शैरीषी adj. von शैरीष gaṇa पत्तादि zu P. 4,2,80. — Vgl. शैरीषया.

शैरीषक f. चर्म°.

शैरीष्य adj. von शैरीष gaṇa संकाशादि zu P. 4,2,80.

शैल (von शिला) 1) adj. (f. ई: im Bhāg. P. घ्रा wohl fehlerhaft) steinern: मृत्वा MBh. 3,12141. भूधर Hariv. 4407. पात्र Suçr. 1,240,13. दश वर्षमस्कृणाणि शैली स्थापयसि R. 1,64,12. 4,44,77. प्रतिमा Varāh. Bhṛ. S. 60,5. Bhāg. P. 11,27,12. आसन steinähnlich, Bez. einer best. Art des Sitzens Verz. d. Oxf. H. 11, a, N. 1. — 2) m. a) Fels, Felsgebirge, Berg, Gebirge AK. 2,3,1. 3,4,8,20. Traik. 2,3,1. H. 1027. an. 2,514. Med. I. 54. Halāṅ. 2,10. 5,20. M. 1,24. 10,50. MBh. 1,1123. 6022. 3, 15250. R. 1,1,39. 34,8. 2,23,7. 48,10. 54,38. 4,36,8. 44,115. 6,108, 19. Megh. 12. ad 112. Ragh. 4,51. 71. 12,73. Çāk. 80. 167. Spr. 3021. 5080. (II) 541, v. l. Varāh. Bhṛ. S. 4,23. 11,42. 12,1. 70,10. °पत्तभङ्ग 32,6. सपत्तका: Kathās. 25,43. Naish. 22,44. Rāga-Tar. 4,381. Prabh. 43,5. Bhāg. P. 3,28,22. °वर्ग Verz. d. Oxf. H. 183, a, 13. 191, b, 21. 192, b, No. 437. 193, a, 25. शैलानां शिखराणि R. 4,8,5. °शिखर Vikr. 10,6. °मृत् MBh. 1,1164. Spr. (II) 2094. 3466. °कूट Varāh. Bhṛ. S. 12,6. शैलाय Traik. 2,3,2. °मूल Suçr. 1,227,8. Varāh. Bhṛ. S. 24,16. °शिला Prabh. 67,10. मृत्शैलशिला Spr. 3188. मृत्वा° MBh. 3,2318. R. 2,71,4. am Ende eines adj. comp. (f. घ्रा) MBh. 3,10258. 9,442. R. Gorr. 2,45, 16. 4,36,9. 6,3,51. Kām. Nivṛ. 19,14. प्रविशाल्य° Suçr. 1,130,14. —

b) aus metrischen Rücksichten für शिला Stein: शैलोद्भव steinern Suçr. 2,336,5. — c) Bez. der Zahl sieben (wegen der sieben Hauptgebirge) Ganit. Madhjam. 4. — 3 f. ई hardness, stoniness Wilson nach Çabdārthak. (unter शैल्य). — 4) n. Bez. verschiedener Erdharze, = शैलिय und तार्प्यशैलक H. an. Med. = शिलावतु Ratnam. 290. — Varāh. Bhṛ. S. 77,11. Verz. d. Oxf. H. 321, a, No. 761. — Vgl. क्रीडा°, चैत्य°, तान्य°, तुक्त्ति°, पञ्च°, पाद°, पूर्व°, वद्री°, मणि°, मन्थ°, मृत्वा°, राज°, श्री°. Ein etymologisch verschiedenes शैली s. bes.

शैलक n. = Erdharz Çabdār. im ÇKDr. Varāh. Bhṛ. S. 77,10.

शैलकन्या f. Gebirgstochter, ein N. der Pārvatī (Tochter des Himā-laja) Hariv. 7196.

शैलकम्पिन् adj. Berge erschütternd; m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBh. 9,2565. eines Dānava Hariv. 12936.

शैलगन्ध n. eine Art Sandel (शावरचन्दन) Rāga. im ÇKDr.

शैलगर्भाङ्गा f. = शिलावल्का Rāga. im ÇKDr.

शैलगुरु 1) adj. schwer wie ein Berg Ragh. 11,28. — 2) m. der Vater der Berge, Bez. des Himā-laja Kumāras. 7,76. Montis sacerdos Stenzler.

शैलज 1) adj. im Gebirge geboren, montanus: Affen R. 4,39,12. — 2) f. घ्रा Bez. zweier Pflanzen: = गजपिप्पली und सैकुली Rāga. im ÇKDr. — 3) n. Erdharz Med. j. 108. Ratnam. 123.

शैलतनया f. = शैलकन्या Kathās. 1,62. 90,41.

शैलता f. nom. abstr. von शैल Berg Spr. (II) 543.

शैलव n. desgl. MBh. 13,191.

शैलडक्तिर f. = शैलकन्या Kathās. 7,113.

शैलधन्वन् m. ein N. Cīva's Traik. 1,1,45. H. ç. 43.

शैलधर adj. Träger eines Berges; m. ein N. Kṛṣṇa's Dhanañjaya im ÇKDr.

शैलधातु m. Mineral Hariv. 5407. — Vgl. गिरिधातु.

शैलनिर्वास n. Erdharz Çabdārthak. bei Wilson.

शैलपति m. der Fürst der Berge, der Himā-laja Wilson.

शैलपत्र m. Aegle Marmelos Corr. (s. बिल्व) Rāga. im ÇKDr.

शैलपथ m. 1) Gebirgsweg Rāga-Tar. 1,371. — 2) N. pr. eines Mannes Pravarābhj. in Verz. d. B. H. 59,12 (शैलपथ die Hdschr.).

शैलपुत्री f. Gebirgstochter: 1) ein N. der Pārvatī (vgl. शैलकन्या) MBh. 9,2472. Hariv. 8652. R. 3,22,39. Verz. d. Oxf. H. 76, b, 6. 110, b, No. 174. — 2) Bein. der Gaṅgā R. 1,38,11.

शैलपुर n. N. pr. einer Stadt Kathās. 42,125. fgg.

शैलपुष्प n. Erdharz Suçr. 2,285,17.

शैलपूर्णार्थ m. N. pr. eines Mannes Hall 203.

शैलप्रस्थ m. n. Bergebene, Plateau R. 2,94,11.

शैलबाहु m. N. pr. eines Schlangendämons Vjutr. 86.

शैलबीज m. Semecarpus Anacardium Ltn. (भक्ष्यातक) Rāga. im ÇKDr.

शैलभित्ति f. Brechstein Çāṭidh. im ÇKDr.

शैलभेद m. eine best. Pflanze, = क्षमभेद Suçr. 2,323,16.

शैलमय (von शैल) adj. (f. ई) steinern, von Stein Hariv. 4718. R. Gorr. 1,66,17. fgg. Spr. (II) 5892. Kathās. 18,41. Rāga-Tar. 5,103. Verz. d. Oxf. H. 32, a, 5.